

Sigurd i Innfjordbotn

Aurelius/Trad.

♩ = 180

9 Omkved

1. Skyggene samlet krefter store, søkte vårt land å binde
Kalan Dor fra fjellet kom, han skulle den kampen vinne
Omkved.
Mørket sjøl trod Allfirdajord og skyggene var lange
Sigurd ledet Heltene i Innfjordbotn.
2. Innerst i fjorden der lå valen, hvor Kalan Dor den ranke
søkte etter mørke menn, fant mer enn han kunne banke
3. Riddere i fra Østerled var vervet av Mørke krefter
Lurte Kalan Dor i strid og drepte den store mester.
4. Sikker på seier var de siden, ondskapens store skare
gode krefter manglet nå en leder mot denne fare
5. Skyggenes gikk i leiren rundt de, slaktet ned folk for fote
døde gikk blandt levende de ville til Mørket blote.
6. Fram ifra uro, bråk og frykt, hørte man noen rope
Sigurd Torsteinsson stod frem og han tente atter håpet.
7. Først fikk han samlet firdafolket, riddere fulgte merket
siden fulgte prestene, under Sigurd ble alle sterke.
8. Så samlet Sigurd alle som et våpen i hånd kan holde
"Stå med meg for Allfirda, mot mørkemakter kolde"
9. Magikerne var også samlet, brakt dit av mørke tegn
Sigurd fikk selv dem med seg så bygdes en ring av stein
10. Magiker, bønder, firdafolk og riddere fulgte merket
Sigurd samlet kreftene og samlet de skred til verket.
11. Mørket seg senket i Innfjordbotn lenge før solnedgangen
i skogen så man fienden og snart hørtes våpensangen
12. Fremst i sin flokk gikk Mørkefyrsten ledet dem selv i striden
Ingen kunne stå mot ham det syntes som ende tiden.
13. Da hørtes Sigurds stemme fast og hyllest til Thargon klang
vekket mennene til dåd og våpnene atter sang
14. Magikerne var også kuet Erkengren vekket alle
når hans seid seg bredde ut vek skyggen for solefallet
15. Erkengrens seid bandt selve Mørket, bandt ham på alle vis
Sigurd formet skjoldborgen som vokter vår seiers pris
16. Skulder ved skulder i skjoldborgen stod Allfirdas mann og kvinne
Sigurd selv stod fremst blandt dem og egget dem til å vinne
17. Kvithåren seilte fjorden inn og Erkengren Mørket tvang
fast til Aranir sin sjel mens Thargons Hyllest klang
18. Aranir var den reneste han fulgte sitt tunge kall
bar med seg den Mørkeste og vokter ham i Marhall.

19. Striden var slutt og mange falt men seieren var nå trygg
Aranir til evig tid bærer børen på sin rygg.
20. Etter en natt med harde tap og strid steg nå seierssangen
folket samlet seg til fest og feiret til soloppgangen
21. Seieren over mørke makter ondskapen skulle ende
likevel så var det en som Mørket ennå kunne vende
22. Sigurd han stod i soloppgangen, Allfirda hyllet ham
Silja øvet nidningdåd og drepte den store mann.
23. Slik møtte Sigurd skjebnetimen i sin seiers stund
sangen om hans heltedåd skal runge fra alles munn
24. Tro ikke at en slik helt sover selv etter mange slag.
selv i Marhall vokter han vårt Allfirda nå i dag.